

ROUTE 66 & ROCK'N'ROLL

CHROM & PLAMENY
INTERVIEW

Route 66 v hlavní roli nového cestovatelsky-hudebního dokumentu české rockové kapely Doga!
V říjnu loňského roku odcestovala Doga jako vůbec první česká kapela společně se 42 českými fanoušky na jedinečnou cestu po nejslavnější americké silnici a splnila si sen čtyřmi akustickými koncerty. Ovšem koncerty stylově odehranými v ikonických pubech ležících přímo na Route 66. Celá výprava projela 9 amerických států, urazila cestu dlouhou téměř 4.000 km, nevynechala kultovní místa Route 66, a to vše za pouhých 12 dnů.
Celé to zachytil na kamery dokumentární štáb a po bezmála ročních pracích je hotovo – do světa míří český dokument Route 66 & Rock'n'Roll. A zcela poprvé bude k vidění v srpnu na European Route 66 festivalu v Praze.

Za dokumentem stojí jako autor David Havlena, který s Dogou natočil už několik klipů, a to včetně toho nejslavnějšího Route 66 (v červnu klip překonal na YouTube sledovaností všechny ostatní klipy kapely). Takže by se dalo říci, že si Ameriku nejprve osahal klipově a teď už i dokumentárně.

Petr Bellinger (CH&P): Davide, jak bys dokument popsal svými slovy?

David Havlena (David): Jízda, Route 66 a vše kolem ní – místa, lidi, atmosféra...; zábava, skvělá muzika, naprosto jedinečný zážitek, protože zatím jsem nikde nic podobného neviděl.

(CH&P): Jak to celé vznikalo?

(David): V Americe rychle, někdy zábavně, někdy útrpně, někdy nečekaně. Byli jsme dva kameramani a pro nás to znamenalo být každé ráno v osm hodin připravení a každý večer kvanta materiálů pak ukládat, zálohovat, vše nachystat na druhý den. Neměli jsme moc prostoru na takové ty artové záběry, protože na každé místo jsme měli obvykle jen několik desítek minut. O to větší má ale dokument švih a přesně vystihuje tempo, v jakém se celá výprava řítí. Není to zbytečně užvaněný, což občas dokumenty bývají, ale i tak nechybí tradiční routácké zastávky a lidé, kteří jsou s těmi místy spojeni. Samozřejmě Route 66 je pro filmové či fotografické oko jako magnet a měl bych si z fleku představit, že někde zůstaneme den či dva. Ve

střížně jsem pak trávil pravidelně večery, resp. řadu nocí, obvykle se sklenkou Jacka a vlastně si tu cestu užíval znovu. A baví mě to i teď po všech těch měsících, co jsem nad tím strávil.

(CH&P): Dobře, tak která místa tvé filmové oko přitahovala nejvíce?

(David): Podle mě je Route 66 zajímavá od začátku do konce. Člověk to musí vnímat širší optikou. Každý americký stát nabídne něco jiného, jinou podívanou, jinou atmosféru, jiné lidi. Já to mám spojené i s historií, protože po našem prvním klipovém natáčení na Route 66 v roce 2022 jsem pak historii Route 66 a států, kterými prochází, hodně studoval. Víím, že na naší výpravě např. zaznělo, že Texas je jen placka, krásy a větrné elektrárny. Vidíš a zrovna Texas je stát, který bych chtěl prozkoumat, protože by mě mimo jiné zajímalo, jak to chodí na nějakém ranči, jací jsou Texané ve skutečnosti lidé atd... Nicméně abych odpověděl přímo na tvou otázku, tak osobně jsem si zamiloval Arizonu, kam se letos v říjnu opět vrátím. Arizona nabídne vše od pouští, skal, hor, kaňonů až po borovicové lesy a zelené pláně. Route 66 tady

TADY SE SVĚT JEŠTĚ NEZBLÁZNIL

WWW.DIXIEGEAR.CZ

DAVID

DOKUMENT 66

prochází např. kultovním městečkem Oatman, jsou zde tradiční pumpky jako Hackberry General Store a Cool Springs a krásné městečko Williams, kam bych šel klidně hned bydlet.

(CH&P): Co všechno naopak zažívá v dokumentu kapela?

(David): Předně zábavu. Musím přiznat, že mě kluci překvapili, s jakým přehledem, klidem a profesionalitou se přizpůsobili podmínkám každého klubu, kde hráli. Kapela se rozhodla, že bude hrát na nástroje, které si koupí přímo v Americe... až na bicí, ty se vždy od někoho z místních půjčovaly. Když to přeženu, tak dnes už vím, že by to Doga klidně odehrála i na násady od košťat a bylo by to skvělé. Samozřejmě hodně také pomohlo, že s námi jelo přes čtyřicet fanoušků z Česka. Ti vždy na každém koncertě nastartovali atmosféru, kterou Amíci moc neznají. Pro neznalé – v Americe se většinou na živé kapely v klubech posedává a ucučává pívko. To, že tam křepčila banda Čechů, jak z řetězu utržená, to bylo pro ně jako zjevení, ale současně také prolomením bariér, takže ve výsledku se pak už bavili všichni dohromady, a to bez ohledu na věk či národnost. V dokumentu dojde na řadu zajímavých okamžiků, z kterých bych asi vyzvedl příjezd na radnici v Joplinu, kde kvůli nám zavřeli celou ulici, byla tam televize, novináři... Jak velké rockové hvězdy!

(CH&P): Dokument bude mít exkluzivní premiéru 31. 8. na European Route 66 festivalu v Praze. Co potom? Kde bude k vidění?

(David): Makáme na tom a v tuhle chvíli ještě nemůžu být konkrétnější, ale rýsuje se nám uvedení v jedné ze čtyř největších

TV stanic u nás. Pokud to dobře dopadne, mohl by být dokument televizně uveden na podzim, pak uděláme určitě i nějaká kina a následně by měl být film k dispozici na jedné ze streamovacích služeb. Doga pojedje na podzim akustické turné, které bude přímo na podporu dokumentu a koncept koncertů by měl být takový, že nejprve se bude promítat dokument (je cca 50 minut dlouhý) a následně vystoupí kapela. Samozřejmě pracuji na tom, abychom s dokumentem objeli také filmové festivaly, dále řadu akcí – rádi bychom příští rok navštívili váš krásný sraz amerik Lucky Cruisers Weekend v Pasohlávkách a pokud vše dobře dopadne, v roce 2026 se vrátíme i s dokumentem do Ameriky na sté výročí Route 66.

Za organizací netradiční a dosud jedinečné výpravy stojí Česká asociace Route 66, kterou vede routák tělem i duší Zdeněk Jurásek. Byl to právě on, který společně s kolegou Ondrou Obšiváčem sestavili itinerář cesty a postarali se o hladký a na minutu přesný průjezd Matkou všech silnic.

(CH&P): Zdeňku, ty jsi zkušený routácký cestovatel, přesto něco podobného jsi asi doposud neorganizoval?

(Zdeněk): Je pravda, že jsem po Route 66 jel už po osmadvacáté a mysl si, že už mě nic nemůže překvapit, přesněji, že mě nemůže nic příjemně překvapit. Tohle bylo jiné než výpravy, které běžně organizuji. Jednak to byla doposud největší skupina lidí, kterou jsem vedl, a trochu jsem pochyboval, zda je možné s více než čtyřicetkou rockerů dodržet plán cesty a celé to udržet pohromadě. Opak byl pravdou. Z pohledu pohody to

byla skvělá, všichni byli na stejné vlně. Tím mi to do jisté míry ulehčilo.

(CH&P): Láká tě si to zopakovat?

(Zdeněk): Hele, klidně! A stejně si myslím, že Izzi (kapelník Dogy) toho nemá ještě dost a určitě na něco dojde. Samozřejmě tohle nejde dělat každý rok, a navíc to ani nemá smysl dělat stejně. Ale jsem přesvědčený, že jsem s Dogou v Americe nebyl naposledy.

A konečně jak tohle celé prožívala sama kapela? Za Dogu odpovídá ten nejpovolanější, a sice její zakladatel, kapelník, zpěvák a kytarista Izzi.

(CH&P): Izzi, jaké to bylo hrát v amerických pubech na Route 66?

(Izzi): Takhle – já to celé vnímám jako něco neuvěřitelného. Už vůbec to, že se nám podařilo takovou cestu uskutečnit. Celé to dopadlo nad mé očekávání a osobně z toho budu žít několik dalších let. Samozřejmě pro nás jako kapelu bylo hraní v Americe úplně něco jiného, než na co jsme zvyklí u nás doma. V podstatě to byla výzva. Dostat na svou stranu lidi s jinou mentalitou a s jinými hudebními kořeny je velký krok do neznáma. Neměli jsme žádná velká očekávání, o to víc jsme byli mile překvapeni, jak nás Američané přijali a reagovali na naši muziku. Každý koncert byl jiný a opravdu je rozdíl, zda hraješ například pro publikum v Arizoně nebo v Texasu. Co stát, to jiná atmosféra.

(CH&P): Zdeněk už to nakouls, že toho prý nemáš ještě dost. Tak jel bys znovu?

(Izzi): Nevím, nejsem si jistý, že opakovat to samé by dávalo smysl. Nicméně za dva roky je stoleté výročí Route 66 a tam určitou cestu vidím. Ale chtěl bych to raději tak, že odehrajeme někde například jeden koncert a pak si Route 66 víc užijeme. Líbilo by se mi víc ta místa prozkoumávat, a ještě víc nasát jejich atmosféru.

Text: Petr, David, Zdeněk a Izzi

Foto: David Havlena, www.davidhavlena.cz, www.dogamusic.cz

